

regnskabet's Penge maa sendes ind, naar der er 4—5,000 Kr., det er ikke noget bestemt Beløb, det kan være forskelligt efter de forskellige Tider. Der er ikke nogen som helst Grund til, at jeg ikke kan indkassere fra den ene Kasse over i den anden, lige saavel som jeg kan indkassere langt større Beløb fra Herredsfoged- eller Byfogedkontoret. Det vil regnskabsmæssigt være fuldt betryggende, lige saa betryggende som nu, naar jeg giver en Anvisning, Kvittering, eller hvad man vil, til Finanshovedkassen om, at jeg har indkasseret fra Skovkassen eller Stempelkassen saa og saa stort et Beløb.

Maa jeg i denne Forbindelse nævne, at denne Forsendelse af Skovkassens Penge skal foregaa efter Regler, som efter min Mening maa være tilstrækkeligt oplysende om, i hvilken Grad de trænge til at blive reviderede. Der staar i Instruksen: „Ved hver Maaned's Udgang afsluttes Kontoen og med den første derefter afgaaende Pakkepost indsendes Beløbet til Finanshovedkassen“. Jeg skal afsende disse 600 eller 6,000 Kr., eller hvor meget det nu er, med den først afgaaende Pakkepost her ind til.

Noget lignende gælder Bogføringen i andre Kasser, jeg tvivler ikke et Øjeblik om, at man ved at gaa til Bunds vil finde Masser og atter Masser, hvor der kan spares, uden at der tabes i Klarhed og Sikkerhed. Maa jeg, for hvem der har Lyst til at se det, forevise et Eksempel, og for at Administrationen kan se det efter, er det Udgiftsordre 557 fra Finansministeriets 3die Departement af 4. Oktober i Aar. Dette Dokument er til behageligt Eftersyn. Der staar reelt kun det i det, at jeg til en nærmere nævnt Mand som Pension skal udbetale maanedlig Kr. 44,17 indtil videre. For at faa udbetalt disse Kr. 44,17 maanedlig er der for dette fircifrede Tals Skyld skrevet 44 Ciffre, og saa skal Ordren endda fornys hvert Halvaar. Maa jeg ved Siden heraf fremhæve som noget, der, om end det ikke er et regnskabsmæssigt Ideal, saa dog er Idealet langt nærmere, nemlig den gamle Invalidebestyrelses Maade at anvise paa og tage Kvittering paa, den er langt simple og lige saa sikker.

Saa er der en Ting, jeg vil henlede Opmærksomheden paa, fordi det volder Publikum noget Besvær, og jeg er ude af Stand til at ændre det, og jeg gaar ud fra, at ganske det samme er Tilfældet paa de andre Amtstuer. I det Øjeblik f. Eks., en Mand har haft Yvertuberkulose i sin Besætning og derfor skal have f. Eks.

100 Kr. i Erstatning — det er en Udgifts-post, jeg meget hyppigt har —, kommer der en Udgiftsordre her inde fra, og der kommer en Anmeldelse til vedkommende Mand om, at nu ere Pengene anviste til Udbetaling, og nu kan han gaa op og hæve dem hos mig, men der sker den Fejl, at Manden faar i Almindelighed denne Besked 4, 6 til 8 Dage, før jeg faar den samme Besked, simpelthen af den Grund, at min Udbetalingsordre skal rundt til Statsbogholderiet og noteres der. Resultatet bliver, at Manden Dagen efter, at han har faaet denne Meddelelse om, at Pengene kunne udbetales, kommer op til mig og vil have Pengene, men jeg kan ikke udbetale dem, for jeg har ingen Ordre. Det er noget, der forekommer uhyre hyppigt. I Almindelighed vil det vare 4 til 5 Dage, og trænger Manden haardt til Pengene, kommer han igen, og saa maa han maaske alligevel komme igen 8 Dage efter. Der maa sørges for, at Anmeldelsen om, at Pengene kunne udbetales, ikke maa komme ham i Hænde, før de kunne udbetales af mig, saa kan man spare megen Løben frem og tilbage, og det vilde sikkert være let at ordne det saaledes.

Der er selvfølgelig en Mængde lignende Ting, som jeg ikke skal trætte Tinget med, men jeg vil gerne have, at der tages praktisk fat paa dette. Det er maaske enkeltvis ikke store Beparelser, men den eneste rigtige Maade at spare paa for Administrationens Vedkommende er Indskrænkning i Arbejdet. Jeg vil ikke bede om at faa nedsat en Kommission til at tage under Overvejelse, hvad der regnskabsmæssigt og bogholderimæssigt kan gøres, men jeg henstiller indstændigt til den højtærede Finansminister, som dette sorterer under, om man ikke kan gaa den Vej at lade en eller anden Mand i Administrationen, der er vant til at gennemgaa den Slags Ting, faa Tilhold om f. Eks. sammen med mig at komme med en Indstilling desangaaende. Vi behøve ingen Kommission, men jeg vil paa den anden Side ikke give mig selv til at gøre det uden i gyldig Kontakt med Revisionen. Der findes i Administrationen, det ved jeg, Mænd, som i Hovedtrækkene se paa den Sag ligesom jeg.

Lad mig endvidere blot henvise til Ejendomsskylden, dens Vurdering og Indberetningerne, der er her et Skriveri af den anden Verden, der er til saare ringe Nytte, i alt Fald volder det overmaade meget Besvær.

Med Hensyn til det foreliggende Finanslovsforslag maa jeg sige, at jeg ikke